

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ВРАБЧЕТО СИ ИСКА
ЗЪРНОТО

chitanka.info

Сивото врабче кацнало върху един плет и почнало да си ниже герданче от мънистени зрънца. Както нижело, изтървало едно зърно. Зърното паднало в тръните, търколило се някъде и се загубило.

— Хей, плет — изчуруликало врабчето, — дай ми мънистеното зърно или ще кажа на огъня да те изгори!

— Кажи му де! — отвърнал плетът.

— Огънчо — хвъркнало врабчето над огъня, — изгори плета!

— Не ща — отвърнал огънят. — Докато си имам сухи букови дървета, много ми е притрябвало да горя трънливия плет и да се бода на тръните му.

— Ще кажа на реката да те угаси!

— Кажи й де! — отвърнал огънят.

Врабчето литнало над реката и зачуруликало.

— Речице, моля ти се, угаси огъня!

— Ами — отговорила реката, — много ми е притрябвало да гася огън. Додето си имам тия гладки камъчета, които сега броя, що ми трябва да се паря с огън?

— Ще кажа на бивола да те изпие! — закарнило се врабчето.

— Кажи му де!

— Биволчо, изпий реката! — кацнало врабчето върху единия рог на бивола.

— Как не — отвърнал биволът, — аз се напасох с такава росна трева, че ако сръбна и вода — ще ми се надуе коремът и ще се пукне.

— Тогава ще кажа на вълка да те изяде.

— Кажи му де! — рекъл биволът.

Врабчето отишло при вълка в гората.

— Вълчо — помолило го то, — ела да изядеш бивола.

— Какво приказваш — отговорил вълкът, — додето има такива крехки агънца, що ми трябва жилаво биволско месо!

— Ще кажа на овчаря да насъска кучетата и те ще ти разкъсат кожата!

— Кажи му де! — обърнал се вълкът.

— Овчарко — викнало отдалече врабчето, — проводи кучетата да изядат вълка!

— Дордето имам в торбата си мек хляб, защо ми трябва да провождам кучетата да си трошат зъбите с кораво вълче месо — отговорил овчарят.

— Но аз ще кажа на мишките да ти изгризат торбата!

— Кажи им де!

— Мишки — надникнало врабчето в една миша дупка, — излезте да изгризете кожената торба на овчаря!

— Додето си имаме зърно в житницата, торба няма да гризем — отговорили мишките.

Тогава врабчето заплакало. Видяла го една котка и го попитала:

— Защо плачеш, врабченце? Я млъкни! Недей натъжава котешкото ми сърце.

— Ще млъкна, ако изядеш мишките.

Изведнъж котката се хвърлила върху мишките, мишките — върху торбата на овчаря, овчарят насъскал кучетата си подир вълка, вълкът подгонил бивола, биволът се навел да изпие реката, реката потекла към огъня, огънят запалил единия край на трънения плет, плетът се уплашил и за да не изгори, намерил мънистеното зърно и го дал на врабчето. Врабчето се зарадвало много, кацнало на едно клонче, весело зачуруликало и всички се укротили.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.